

РЕШЕНИЕ

№ 13347

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4700** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „Кауфланд България ЕООД енд Ко” КД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представявано чрез пълномощник - юристконсулт П. К., срещу Решение № 1040-21-204 от 17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за признаване на основание чл. 55, ал. 1 от КСО за трудова злополуката, състояла се със С. Е. Х. на 15.10.2022 г.

С жалбата се твърди, че административният акт, предмет на настоящия спор, е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 2 до т. 5 вкл. от АПК. Жалбоподателят счита, че в процесното решение административният орган не е разгледал и обсъдил всички изложени доводи и възражения по спора, нито е съобразил фактите и приложимите материалноправни разпоредби, което е довело до неправилни логически и правни изводи, от една страна, а от друга - решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл. 35 от АПК. Твърди, че в конкретния случай не са налице всички елементи от фактическия състав на трудовата злополука, за да бъде прието от административния орган, че злополуката е трудова. По-конкретно - увреждането не е настъпило нито по време на работа, нито по повод на извършваната работа, нито в изпълнение на работа, която е в интерес на работодателя. Също така заявява, че не е налице и функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд. Позовава се на издаване на болничен лист на С. Х. 4

дни след злополуката, в който е записано, че тя не е трудова. Жалбоподателят оспорва довода на административния орган, издал процесното разпореждане, че може да се приеме, че първичният й болничен лист има ретроактивно действие за установяване на факти и обстоятелства от 15.10.2022 г., като счита, че подобно разбиране не само че нарушава основни принципи на АПК, като принципа за последователност и предвидимост в действията на административния орган, но и принципа на оправданите очаквания, който е основоположен за правото на ЕС. Сочи, че административният орган не е изложил мотиви кой акт на медицинската експертиза определя злополуката за трудова.

На следващо място, се излагат аргументи, че не е налице и другият конститутивен признак на трудовата злополука, а именно - функционалната връзка между увреждането на здравето на пострадалия служител С. Х. и извършваната работа. Позовава се на графика за работно време и извлечението за действително отработеното време на служителката, тъй като тя е чекирала край на работната си смяна в 14:30 ч. След това се качила в социалното помещение за почивка, но е пострадала при рязко изправяне от стола си. Поради изложеното жалбоподателят счита, че инцидентът е станал нито при, нито по повод на извършвана работа, а още по-малко е настъпил при работа, извършвана в интерес на работодателя.

Твърди се, че при оценката на инцидента не са били взети предвид всички релевантни факти и обстоятелства в нарушение на чл. 35 АПК, поради което процесният административен акт не отговоря и на изискванията за форма с оглед липсата на подробна обосновка в мотивите.

Моли оспорваният акт да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган със задължителни указания при повторното разглеждане на случая, както и да бъдат присъдени разноските по делото, в т.ч. за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател се представлява от юрк. П. К., която поддържа жалбата с изложените в нея доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт. Претендира разноски по делото по представен списък.

Ответникът - директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочи, че процесният болничен лист, издаден на по-късна дата, не е оспорен от жалбоподателя, както и протоколът от извършено разследване на случая, с който е признат за трудова злополука.

С реплика на юрк. К. се оспорва последното твърдение на ответника, който отговаря чрез процесуалния си представител, че данни за оспорване на протокола в 3-дневен срок няма в преписката по издаване на решението, с което е потвърдено разпореждането за признаване на злополуката за трудова.

По делото е конституирана като заинтересована страна С. Е. Х., ЕГН: [ЕГН], която чрез писмено становище от 17.03.2025 г. (след приключване на съдебното дирене) оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Не се явява и не се представлява в съдебно заседание по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е образувано във връзка с декларация вх. № 202/07.03.2023 г. от С. Е. Х., с която е декларирала в ТП на НОИ С.-град, претърпяно от нея на 15.10.2022 г. здравословно увреждане. В съответствие с изискванията на чл. 59 от КСО по постъпилата в ТП на НОИ С.-град декларация е открито Досие № 32893. Съобразно декларираното злополуката претърпяна от С. Е. Х., на длъжност „ръководител отдел” в „Кауфланд България ЕООД енд Ко”

КД, е настъпила на 15.10.2022 г. в 15.30 часа, при изправянето ѝ от стол по време на издаване на смяна, след приключване на работа, като изправяйки се от стола пострадалата пада на земята и получава изкълчване, навяхване и разтягане на други и неуточнени елементи на коленната става на левия крак.

След разглеждане на представените документи, с оглед правомощието си по чл. 58, ал. 2 от КСО и чл. 7, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) е издадена Заповед № 1015-21-60/24.03.2023 г. да се извърши разследване на злополуката, станала на 15.10.2022 г. в осигурител „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД със С. Е. Х.. На основание чл. 58, ал. 1 от КСО и чл. 9 от НУРРОТЗ от ТП на НОИ С.-град е извършено разследване на злополуката.

В хода на производството по установяване на злополуката са събрани и приложени в Досие № 32893 следните доказателства: Декларация с вх. № 202/07.03.2023 г. за деклариране на злополуката в ТП на НОИ-С. град; обяснение от пострадалата С. Е. Х.; Допълнително споразумение от 07.12.2022 г. към Трудов договор 13.04.2022 г.: фиш за спешна медицинска помощ от 15.10.2022 г.; амбулаторен лист №1787/15.10.2022 г. Ортопедия и травматология; лист за преглед на пациент за 15.10.2022 г. от МБАЛ „Св. А.“ - С. АД; амбулаторен лист № 000404/01.12.2022 г. от „Медкрос“ ООД; амбулаторен лист № 001462/20.12.2022 г. от „Неоклиник“; амбулаторен лист № 000385/17.11.2022 г. от „Медкрос“ ООД; амбулаторен лист № 58676 от 26.10.2022 г., 05.12.2022 г., 14.11.2022 г., 30.01.2023 г. и от 27.02.2023 г. от МЦ „Торакс“; болничен лист № E20221487677; № E2022 2694203 и документи, представени от осигурителя с вх. № 5101-21-202#1/17.03.2023 г. на ТП на НОИ С.-град; Становище от „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД с приложени документи: - Протокол № 8800-009/14.03.2023 г. за непризнаване на злополука за трудова; Трудов договор от 13.04.2022 г.; Длъжностна характеристика за длъжността „специалист с контролни функции, търговия/Ръководител отдел-филиал“; извадка от Дневника за първоначален инструктаж; Служебна бележка за проведен първоначален инструктаж; извадка от дневника за инструктаж на работно място; утвърден Работен график на С. Х. за м. октомври 2022 г.; обяснения от лицата - А. К., Н. И., И. Б.; документ за изработени часове на пострадалата С. Х. за 15.10.2022 г.; Жалба от осигурителя срещу болничен лист за временна неработоспособност E 20222694340, подадена електронно с електронна кореспонденция към нея.

За резултатите от разследването, съгласно чл. 58, ал. 6 от КСО, е оформен Протокол № 33/04.05.2023 г., подписан от членовете на комисията, в състава на която има и представител на осигурителя „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД.

Установено било, че С. Е. Х. е работила по трудов договор от 13.04.2022 г. в „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД на длъжност "специалист с контролни функции, търговия/Ръководител отдел филиал", с място на работа на служителя филиал 8800, [населено място], със задължения съобразно указанията на работодателя, преките си началници и вътрешни актове на предприятието, длъжностна характеристика и Правилник за вътрешния ред. Установено е, че към датата на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО като работещо по трудов договор. Инструктирана е с начален инструктаж за безопасност и здраве при работа, за които има издадена Служебна бележка № 335/09.05.2022 г.

В деня на злополуката /15.10.2022 г./ С. Х. трябвало да бъде втора смяна, но ѝ се обадила колежка В. С., с молба да ѝ вземе смяната /първа/, т.к. не се чувствала добре здравословно, за което бил уведомен управителят. С. Х. пристигнала на работа в 06.55 ч., като определя работния си ден като натоварен. Нейна колежка И. И. трябвало да дойде за втора смяна и да смени Х.. След нейното пристигане заедно влезли за малко в трезора, за да се запознае с пароли и кодове. Преди да

предаде смяната С. Х. и И. И. се качили в социалното помещение за служителите за кафе-пауза, което се намирало на втори етаж на търговския обект, като с тях се качили и още четирима колеги на ръководни позиции. От обясненията, дадени от С. Х., е видно, че последната е посочила, че 20 минути след като се качили в социалното помещение служителите от „Информация“ звъннали на служебния телефон с молба да им се смени сейфа и тя е трябвало да слезе и да им извади друг сейф. Станала рязко от стола и тръгвайки наляво, усетила нещо като усукване вътре в коляното, капачката ѝ се изместила в страни, не могла да запази равновесие и паднала па пода. Свидетели на падането на пострадалата С. Х. били колегите ѝ: А. К., Н. И., И. Б., И. И., на която тя е следвало да предаде смяната си, и Д. И.. Съгласно обясненията на колегите на пострадалата А. К., Н. И. и И. Б., присъствали в момента на инцидента - на 15.10.2022 г. около 15.00 ч. на терасата на филиала, по време на кафе-пауза, между предаване на смените, служителката С. Х. при изправяне от стол пада на земята, във връзка с което колегата ѝ Н. И. е извикал екип на спешна помощ. Видно от фиш ЦСМП от 15.10.2022 г., амбулаторен лист №1787/15.10.2022 г. на „Ортопедия и травматология“; лист за преглед на пациент за 15.10.2022 г. от МБАЛ „Св.А.“-С. АД, диагнозата на С. Х. е „люксаия на лява пателата“.

На пострадалата е издаден първичен болничен лист № E20221487677 с диагноза: „изкълчване, навяхване и разтягане на други и неуточнени елементи на коленната става“, за периода от 18.10.2022 г. до 31.10.2022 г. и последващи болнични листове №: E20222694203 за периода от 01.11.2022 г. до 30.11.2022 г., E20222694230 за периода от 01.12.2022 г. до 30.12.2022 г., E20222694261 за периода от 31.12.2022 г. до 29.01.2023 г., E20222694298 за периода от 30.01.2023 г. до 28.02.2023 г. и E2022 2694340 за периода от 01.03.2023 г. до 30.03.2023 г. със същата диагноза.

Въз основа на горепосочения протокол за резултатите от извършено разследване на злополуката, който на основание чл. 58, ал. 6 от КСО е валиден до доказване на противното, с оглед декларираното, представените медицински документи, доказващи настъпилото здравословно увреждане, резултатите от извършеното разследване на злополуката и след анализ на причините за възникване на злополуката, е издадено Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което е прието за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО здравословното увреждане на С. Е. Х., настъпило на 15.10.2022 г.

Разпореждането е обжалвано по административен ред на основание чл. 60, ал. 4, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" от КСО пред директора на ТП на НОИ С.-град, който е постановил процесното Решение № 1040-21-204/17.04.2024 г., с което е отхвърлил жалбата. Изложил е мотиви, че разпореждането е издадено при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, уреждащи трудовата злополука. Същото е постановено в рамките на компетентността на длъжностното лице, установена с чл. 60, ал. 1 от КСО и отговаря и на формата, утвърдена от управителя на НОИ, съгласно правомощията му по чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО. В конкретния случай, за да достигне до извода, че настъпилото на 15.10.2022 г. увреждане на здравословното състояние на С. Е. Х. е трудова злополука, длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е разгледало и анализирано всички събрани доказателства, които са безспорно доказани с оглед наличните по преписката материали. Приел е за реализиран съставът на чл. 55, ал. 1 от КСО, като са изпълнени всички елементи, визирани в нормата, а именно:

-има внезапно увреждане на здравето на С. Е. Х. - в Протокол № 8800-009/14.03.2023 г. на осигурителя се констатира, че на 15.10.2022 г. около 15.30 ч. е станала злополука със служителката С. Е. Х. на отворено място за почивка на служители - тераса на филиала, при издаване на смяна /фиш от ЦСМП от 15.10.2022 г., амбулаторен лист №1787/15.10.2022 г.

„Ортопедия и травматология”; лист за преглед на пациент за 15.10.2022 г. от МБАЛ „Св.А.”-С. АД/.

- има наличие на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от С. Х. работа - увреждането на здравословното състояние на служителката е настъпило през време и по повод на извършваната работа по трудовия ѝ договор с осигурител „Кауфланд България ЕООД енд Ко” КД, на мястото за изпълнение на задачите за деня /15.10.2022 г./ в [населено място], филиал 8800 на „Кауфланд България ЕООД енд Ко” КД.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ С. – град, който е компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. ”г” от КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 от КСО, при спазване на административнопроизводствените правила, като същият е мотивиран съобразно нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК.

По приложението на материалния закон:

Българското законодателство предвижда изрично трудовата злополука като осигурен социален риск. Легалната дефиниция на този риск се съдържа в нормата на чл. 55, ал. 1 КСО, в която са установени юридическите белези и кумулативно изискуемите предпоставки, с наличието на които законодателят обвързва приемането на дадена злополука за трудова, както следва: 1. внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло); 2. наличие на функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа, т.е увреждането следва да е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието; 3. неблагоприятен резултат от увреждането – временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт; 4. Причинно-следствена връзка – неблагоприятният резултат да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства; 5. лицето да е осигурено за съответния риск.

От събраните по делото доказателства, безспорно се установява качеството на осигурено лице на С. Х. на процесната дата – 15.10.2022 г., както и на жалбоподателя като осигурител. Доказано е също така въз основа на представените медицински документи – издаден фиш за преглед на 15.10.2022 г., амбулаторни листове и болнични листове, описани по-горе, настъпилото внезапно увреждане на здравето на Х..

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице. При тълкуването на нормата на чл. 55, ал. 1 и ал. 2 КСО, след като е установено внезапно травматично увреждане на лицето, настъпило през време на работа

и във връзка с работата или по повод на работата, което се дължи на пряко въздействие на целостта на човешкия организъм и/или на нормално протичащите биологични процеси в него, то без правно значение за квалифициране на злополуката като трудова е дали тя е причинена от деликт, престъпление или друго неправомерно действие. Единственото изключение, което КСО предвижда, е по чл. 55, ал.3 КСО, според който текст не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. Наличието на виновно поведение от страна на пострадалото осигурено лице, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Субективният фактор за трудовата злополука е от значение само при умишлено увреждане на здравето по чл. 55, ал. 3 от КСО, каквито данни не са представени нито в хода на производството по установяване и разследване на злополуката пред административния орган, нито при разглеждане на спора пред настоящия съд. В настоящия случай липсва спор, че травматичното увреждане не е настъпило в резултат от умишлени действия на пострадалата служителка или на друго лице.

Следователно в конкретния случай спорът е по отношение на наличието на функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа, като белег на трудовата злополука. Като професионален риск трудовата злополука винаги се характеризира с това, че увреждането на здравето е във връзка с изпълнението на работа по трудово, респ. служебно правоотношение. Тази връзка има функционален характер – увреждането следва да е настъпило при изпълнение на работата.

Две са формите, в които може да се прояви връзката между внезапното увреждане и изпълняваната по трудовото правоотношение работа: увреждането да е настъпило през време на работа и във връзка с работата или увреждането да е настъпило по повод на работата. Изискването увреждането да е настъпило през време на работата означава то да е станало през работното време на работника или служителя. Това може да бъде както установеното по трудовото правоотношение редовно работно време, така и времето на полагане на извънреден труд (извънредно работно време), през което работникът или служителят е длъжен да извършва възложената му по трудовото правоотношение работа, както и на регламентирания почивки в рамките на работния ден. Условието увреждането да е настъпило във връзка с работата означава, че увреждането настъпва не само през време на работата, но и при непосредственото изпълнение на работата, съставляваща трудовата функция на работника, при прилагането на работната сила към средствата за производство за осъществяване на трудовия процес. Връзката с работата е налице както при ефективното изпълнение на трудовата функция, така и на свързаните с нея предшествващи, съпътстващи и заключителни действия - подготвителни, спомагателни и заключителни работи. В тази хипотеза на настъпване на увреждането по повод на работата не е необходимо внезапното увреждане да е настъпило през работното време на работника или служителя. Приема се, че то може да настъпи и извън работното време, но е необходимо да е по повод на работата по трудовото правоотношение. Поводът се изразява в осъществяване на действия извън непосредственото изпълнение на трудовата функция, но необходими, съдействащи за нейното изпълнение, които са в полза на работодателя.

В случая се установява безспорно въз основа на събраните в хода на разследването писмени доказателства и свидетелските показания, че увреждането на здравето на служителката е станало след работното ѝ време. Не се кредитират твърденията на С. Х., че смяната ѝ не била приключила, тъй като не я била предала на колежката си И. И.. Не е спорно, че злополуката се е случила на място, което не е свързано с трудовата дейност на Х., а именно тераса за отдих на територията на предприятието. Видно от длъжностната характеристика на С. Х. „Ръководител отдел-филиал“, служителката е задължена „да ръководи и организира процесите в трезора; носи отговорност за правилното му отчитане; следи за наличието на необходимите дребни пари; извършва дейности, във връзка с управлението на паричните средства във филиала и т.н.“. Не е спорно, че злополуката не е станала при предаване на материални ценности или отчитане на такива. В тази връзка не е подкрепено с доказателства твърдението на С. Х., че от „Информация“ ѝ звъннали на служебния телефон с молба да се смени сейфа. Такива данни не се съдържат в

сведенията на нито един от разпитаните свидетели. Всички присъствали потвърждават мястото и времето на реализиране на злополуката, но никой не споменава, че С. Х. е била повикана да смени сейфа. В тази връзка в показанията на същата не се сочи името на служителя, който се е свързал с нея по телефона, съответно същият не е разпитан при разследване на злополуката. Последното е от съществено значение за квалификацията на злополуката, доколкото за това е необходимо да се установят обстоятелствата, при които тя е настъпила и най-вече връзката ѝ с изпълнение на конкретни действия, съставляващи полагане на труд за работодателя. Това е така, тъй като е изключена хипотезата на реализиране на злополуката през работното време на служителката. На първо място, в сведенията на свидетелите А. К. и И. Б. недвусмислено се сочи, че инцидентът е станал след смяната на Х., което същата не отрича, дори напротив – сама е заявила, че смяната ѝ е свършила в 14.00 ч., а злополуката – около 15.00 ч., тоест около час, след като е трябвало да приключи смяната на С. Х.. Вярно е, че съгласно чл. 142, ал. 6 от КТ, при производства с непрекъсваем процес на работа работникът или служителят не може да преустановява работата си до идването на сменящия го работник или служител без разрешение на непосредствения ръководител, но вместо да предаде смяната си служителката е почивала на терасата на предприятието заедно с И. И., която е следвало да я смени, в което липсва житейска логика. Очевидно, предвид длъжностната ѝ характеристика, предаването на смяната не е могло да бъде извършено на мястото за почивка на служителите, доколкото е обвързано с предаване на материални ценности. От И. И. не са дадени обяснения относно обстоятелствата, свързани със състоялата се злополука. Поради изложеното се явява недоказано твърдението, че преди „кафе-паузата“ не е била предадена смяната на И. И. от заинтересованата страна С. Х..

Във връзка с гореизложеното следва да се отбележи, че отдых след работното време не покрива квалификацията за почивка в работния ден, тъй като съгласно чл. 151, ал. 1 от КТ работното време на работника или служителя се прекъсва с една или няколко почивки. Следователно почивките през работния ден са в интервала между началото и края на работното време, а не след него. След края на работния ден започва междудневната почивка, като съгласно чл. 152 от КТ работникът или служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа, в която може да разполага свободно с времето си, включително да я използва за отдых и социални контакти с други служители на същото предприятие, като това може да стане и на територията на същото, но не променя извода, че е след започване на междудневната почивка на служителя, какъвто е настоящият случай със служителката С. Х..

Действително, както сочи ответникът, първичният болничният лист № Е20221487677 с диагноза: „изкълчване, навяхване и разтягане на други и неуточнени елементи на коленната става“, не е обжалван в предвидените от закона срокове и е влязъл в сила, т.е. обстоятелствата, които удостоверява стават задължителни за всички, като окончателно установени, което им придава обвързваща сила и позволява на лицето да ползва съответните осигурителни права. Въпреки това следва да се отбележи, че от представените медицински документи, включително същия болничен лист, също не се установява травматичното увреждане да е с характер на трудова злополука. В първичния болничен лист изрично е записано – „злополука нетрудова“. Макар компетентния орган за квалифициране на злополуката като трудова да е длъжностно лице в съответното ТП на НОИ, документите, съставени от медицинско лице след преглед на пострадалия, безспорно имат информационна стойност, която допълва гореописаните мотиви относно липсата на функционална връзка между травматичното увреждане и трудовата дейност на С. Х., която определя злополуката като трудова.

В настоящия случай безспорно има увреждане на здравето на С. Х., както и неблагоприятен резултат от същото - внезапно увреждане на здравето, което е довело до настъпване на неработоспособност на пострадалото лице, т.е. неработоспособността е следствие от конкретното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, но то няма функционална връзка с извършваната от лицето работа за осигурителя „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, тоест липсва причинна връзка между причинената от увреждането временна неработоспособност и трудовата дейност на служителката.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, въз основа на данните в досието за трудова злополука, е следвало да квалифицира претърпяната с Х. злополука като нетрудова, а вместо това е приел същата за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО, поради което е издало незаконосъобразен и необоснован, несъобразен със събраните в административно производство материали, административен акт - Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. на длъжностното лице при ТП на НОИ – С.-град. Поради това неправилно и в нарушение на материалния и процесуалния закон същото е потвърдено с № 1040-21- 204/17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. 1012-21-284 от 18.03.2024 г. на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед цитираните приложими правни норми жалбата е основателна, поради което оспореното Решение № 1040-21-204/17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО като незаконосъобразни следва да бъдат отменени.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващия се следват направените по делото разноси с оглед своевременно заявена претенция в този смисъл по представен списък, поради което следва да бъде осъден ответникът да му заплати сума в размер на 150 лева, от които 50 лв. за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], Решение № 1040-21-204 от 17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. за признаване на основание чл. 55, ал. 1 от КСО за трудова злополуката, състояла се със С. Е. Х. на 15.10.2022 г.

ОТМЕНЯ Разпореждане № 32893/07.03.2024 г. на длъжностно лице в ТП на НОИ С.-град за признаване на основание чл. 55, ал. 1 от КСО за трудова злополуката, състояла се със С. Е. Х. на 15.10.2022 г.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на „Кауфланд България ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], сума в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева, представляваща разноси в производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните, чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: